

Parikkalan Urheilijat 100 vuotta

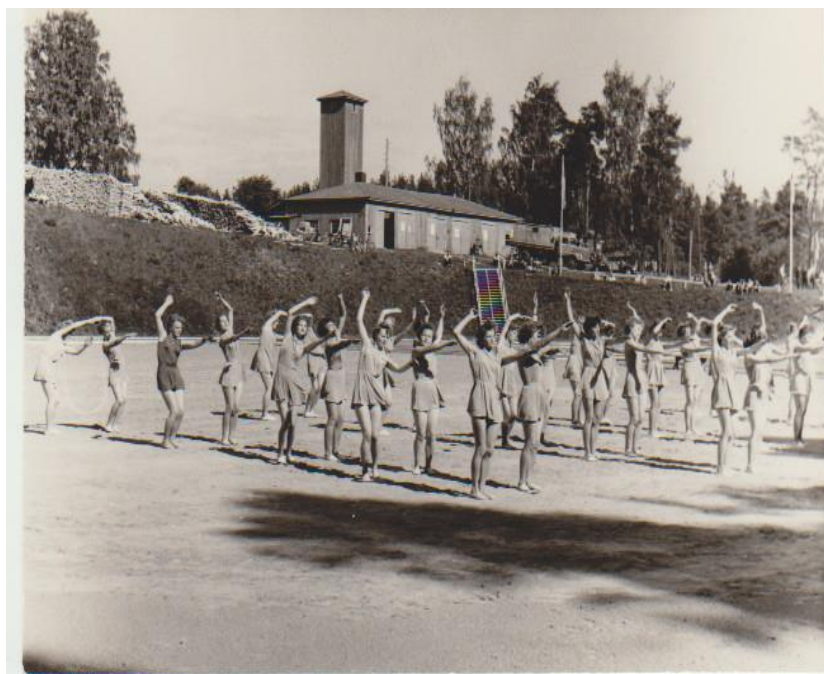
Historiikki 1914-2014

Parikkalan pitäjän keskusta perustettiin 5.4.1914 Köntys-niminen voimistelu- ja urheiluseura ja se toimi aluksi Kangaskylän nuorisoseuran alaosastona. Paikkakunnalla oli harrastettu sekä voimistelua että urheilua jo vuosisadan alusta lähtien, mutta ei järjestäytyneenä. Seuran ensimmäiseksi puheenjohtajaksi valittiin Pekka Kopra ja sihteeriksi rahastonhoitajaksi Ilmari Lindberg.

Köntys järjesti heti perustamisensa jälkeen voimisteluharjoituksia kaksi kertaa viikossa ja ensimmäinen näytös annettiin jo samana syksynä iltamien yhteydessä. Vuotta myöhemmin voimistelu monipuolistui, kun seura osti yhteiskoululta nojapuut.

Voimistelijat pystyivät esittämään nuorisoseuran 25-vuotisjuhlissa sauva- ja nojapuuvoimistelua, ja he päättivät esityksensä suureen pyramidiin.

Perustettu voimistelu- ja urheiluosasto ehti elää vain vähän yli kolme vuotta, kun vapaussota alkoi. Sen vaikutuksesta toiminta sammui kokonaan. Vasta vuonna 1926 päästiin uuteen vauhtiin. Tällöin irrottauduttiin nuorisoseurasta ja perustettiin itsenäinen seura Hyrske. Sen ensimmäiseksi puheenjohtajaksi valittiin Herman Bogdanoff ja sihteeriksi Paavo Heinonen. Toiminta vilkastui kovasti vuotta myöhemmin, kun Emil Auvinen aloitti seuran puheenjohtajana ja harjoitusten vetäjänä.

Myös naisia alettiin ottaa urheiluseura Hyrskeen jäseniksi vuodesta 1927 lähtien. Naiset olivatkin suurin joukoin mukana erilaisissa näytöksissä ja Suurkisojen ohjelmissa. Yleisurheilumiehet erosivat Hyrskeestä ja perustivat 23.5.1937 Parikkalan Urheilijat. Ensimmäiseksi puheenjohtajaksi valittiin Reino Penttinen ja sihteerinä toimi Eino Kosonen. Pian tämän jälkeen muutkin lajit tulivat mukaan uuteen seuraan ja Hyrske jäi painin erikoisseuraksi

aina sotiin asti. Sotien ajaksi sekä Parikkalan Urheilijoiden että Hyrskeen toiminta lakkasi kokonaan.

Vuonna 1945 pidettiin seurojen yhteinen kokous, jossa ne yhdistettiin, siten että seuran nimeksi tuli Parikkalan Urheilijat ja sen sääntöinä noudatettiin entisen Hyrskeen sääntöjä.

Parikkalan Urheilijat sai oman lipun vuonna 1956. Lippuluonnoskilpailu pidettiin edellisenä vuonna ja kahdeksan eri nimimerkkiä jätti siihen yhteensä 18 ehdotusta. Ensimmäiselle sijalle asetettiin nimimerkin ”PaU voittoon” laatima ehdotus ja sen tekijäksi osoittautui koululainen Marja Siitonen Parikkalasta.

Paini

Painiharrastus alkoi heti Köntys-seuran perustamisen jälkeen. Seura osti uuden painimaton, jolla Pekka Kopran oli hyvä vetää harjoituksia. Kun hän vuotta myöhemmin muutti pois paikkakunnalta, paini-innustus sammui. Sitä kesti aina vuoteen 26 asti. Uusi puheenjohtaja Emil Auvinen oli myös innokas painimies ja hänen ansiostaan alkoi painin kukoistuskausi. Harjoituksia oli tiheään ja harjoituspaikkoja oli useita

eri puolilla pitäjää- kunnantuvallekin. Seura järjesti jopa Itä-Suomen mestaruuskilpailuja ja kasvatti useita piirin mestareita ja Suomen mestaruuskilpailuissakin menestyneitä. Juuri Emil Auvisen ansiosta Hyrskeestä tulikin eräs Itä-Suomen tunnetuimmista painiseuroista 30-luvulla. Toiminta oli vilkasta aina vuoteen 35, jolloin Emil Auvinen muutti pois paikkakunnalta.

Sotien jälkeen toiminta keskittyi Särkisalmelle. Vanhat konkarit harjoittelivat edelleen, mutta nyt alettiin valmentaa nuoria ja taas päästiin piirinmestaritytölle asti. Valitettavasti näin hienoa urheilumuotoa ei enää harrasteta paikkakunnalla.

Hiihto

Seuran ensimmäisiin lajeihin kuului myös hiihto. Ensimmäiset kilpailut järjestettiin vuonna 1915, sitten jäsenten väliset mestaruuskilpailut vuonna 1917 ja seuraavan kerran urheiluseura Hyrskeen kisat vasta 1928.

30 ja 40-luvuilla hiihtotoiminta oli vilkasta, kilpailtiin lähipitäjissä, mutta Suomen huippuja ei noussut. Osastojen

väliset viestikilpailut olivat pitkään ohjelmassa ja kova valmentautuminen niihin tuotti tulosta. Hyviä hiihtäjiä tuli useita ja vuonna 1968 saatiin arvokas maakuntaviestin voitto. Seuran parhaimmat hiihtäjät menestyivät myös valtakunnan kisoissa mm Kauko Auvinen 50 km hiihtäjänä.

Hyppyrimäki

Vuonna 1955 valmistui kunnan esimiehen Mikko Soikkelin ansiosta suuri hyppyrimäki Likolammen rantaan. Se tulikin jo tarpeeseen, sillä aikaisemmin talkoovoimin pystytetty Kasurinlammen hyppyrimäki alkoi käydä pieneksi. Hyppääjien taidot olivat kehittyneet ja haluttiin myös järjestää suurempia kilpailuja paikkakunnalla. Myöhemmin ison mäen rinnalle rakennettiin pienempi mäki, mutta nyt ne molemmat on purettu.

Hiihtomaja

Vuonna 1970 Oiva I. Vilska lahjoitti seuralle hirret hiihtomajaa varten. Maja nousikin Rautalahdelle Matti Tiaisen sukukunnan maille. Seura kustansi sen pystytyksen ja sai myös veikkausvoittovaroja sen kunnostukseen. Hiihtäjät ja kyläläiset käyttivät majaa ahkerasti, mutta korkeiden ylläpitokustannusten vuoksi seura ei kuitenkaan pystynyt sitä pitämään ja katsoi parhaaksi myydä sen Rautalahden kyläläisille. Metsästäjät ostivat sen vuonna 1989.

90-luvulla panostettiin hiihdossa erityisesti nuoriin, innostus oli hyvä ja lahjakkaita hiihtäjiä oli kasvamassa. Kilpahiihto olikin kokonaan nuorten varassa ja tulokset olivat nousujohteisia. Jaosto pyöritti hiihtokoulua ja käytiin alakouluilla antamassa hiihdon opetusta. Niinpä vuosikymmenen lopulla parikkalalaiset nuoret saavuttivat piirinmestaruusmitaleja ja osallistuttiin Hopeasomman loppukilpailuihin.

Vuosikymmenen vaihteessa kunnostettiin hiihtojaoston voimin talkoilla Lomahovin valaistu ulkoilureitti; tehtiin sen suunnittelu, raivaus ja pohjatyöt Lomahovin ja Likolammen välillä.

2000-luvulla tehtiin valmennuksessa, koulutuksessa ja kilpailutoiminnassa myös hyvää yhteistyötä Simpeleen urheilijoiden kanssa mm. hopeasompakilpailuja järjestettiin vuorotellen.

Hiihtojaosto keskittyi nyt maastohiihtoon, latuja kunnostettiin ja tarjottiin voitelupalvelua. Hyvien latujen ansiosta saavutettiin vuonna 2006 yhdessä Joutsenon kanssa Etelä-Karjalan piirin

paras tulos kansanhiihdoissa, 9370 suoritusta.

Parhaimmat, nuoret kilpahiihtäjämme osallistuivat SM-kisojen, koululiikuntaliiton ja valtakunnallisten hopeasompakisojen loppukilpailuihin. Pitää kovasti toivoa, että hiihdon kipinä säilyisi nuorilla vielä vanhempanakin.

Soutu

90-luvulla soutu kuului vielä hiihtojaoston alaisuuteen ja harrastus lepäsi parin-kolmen miehen harteilla. Silti kilpailtiin aktiivisesti ja vuosikymmenen loppupuolella SM-menestystä alkoi tulla ja lajin harrastajien määrä lisääntyi.

2000-luvulla soutua harrastivat yleisen sarjan ja ikämiessarjojen soutajat. SM-mitaleita saavutettiin tasaiseen tahtiin. Vuonna 2003 parikkalalaiset olivat pistetilastoissa kolmantena Suomen n. 50-60 seuran joukossa. Seitsemästä soutajasta jokainen napsi kärkisijoja.

Vuonna 2004 soutu erkani hiihtojaostosta omaksi soutujaostokseen.

Harjoittelu oli pääosin oman valmennustiedon varassa ja lajiin tulleita ohjattiin kokeneempien toimesta. Erkki Pöllänen valmisti jaostolle yksikköveneeseen, joka on ollut muidenkin soutua harrastavien seuran jäsenten käytössä.

Erikoisuutena voidaan mainita, että 90-luvulla järjestettiin useita kertoja kesä-heinäkuun vaihteessa ns. Akankiven soutu. Siihen osallistui enimmillään jopa 65 soutajaa.

Yleisurheilu

Yleisurheilu on säilynyt vilkkaana koko seuran historian ajan. Ensimmäiset kilpailut järjestettiin 6.6.1915. Lajeina oli 3-ottelu hyppy-, heitto- ja juoksulajeissa.

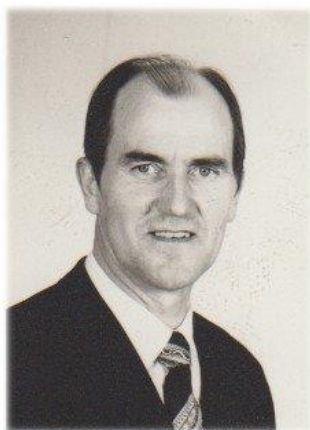
Myöhemmin kesällä oli sekä harjoituksia että jäsentenvälisiä kilpailuja. Vapaussodan takia toiminta oli muutamia vuosia lamassa. Vuonna 1927 seura käytti kaikki varansa urheilukentän kunnon parantamiseen ja 1930 järjestettiin yleiset urheilukilpailut, joissa erikoisuutena oli 3-ottelu painijoille. Lajit olivat 100 m juoksu, uinti ja 8 kilometrin murtomaajuoksu. Ottelun voitti Eero Sonne. Myös naisille järjestettiin nyt ensi kerran kolme lajia; 100 m, pituus ja kuula.

Toiminta vilkastui voimakkaasti vuonna 1937, kun yleisurheilumiehet irrottautuivat Hyrskeestä omaksi seurakseen.

Sotien jälkeen seura toimi kyläosastojen pohjalla. Särkisalmella oli Kisa, Kangaskylässä Hyrske, Rautalahdella Vauhti, Siikalahden takana Kannaksen osasto ja Huiske toimi Lahden koulun liepeillä. Osastojen toiminta lakkautettiin 1970.

Harjulinna kentän vihkiäiskilpailut pidettiin 25.6.1950. Kesä oli tavattoman vilkas, sillä kilpailuja oli kaikkiaan 52. Seuramme nousi piirin parhaaksi seuraksi ja II luokkaan. Jo heti seuraavana vuonna II luokka vaihtui I luokaksi.

Syksyllä 1951 Parikkalan yhteiskoulun voimistelunopettajaksi tuli Jorma Valtonen. Hän osallistui talven aikana seuran harjoituksiin Harjulinna, mutta edusti kuitenkin vielä kesällä 1952 Seinäjoen Urheilijoita. Olympiakisoissa hän sijoittui pituushypyssä viidenneksi tuloksella 716. Vuonna 1953 Jorma edusti Parikkalan Urheilijoita Tukholman maaottelussa, jossa hän voitti tiukan kilpailun tuloksella 736. Se jäi hänen omaksi ennätykseensä ja on vielä myöskin seuran ennätys. Vuosina 1956-59 hän oli Hyrske-osaston puheenjohtaja ja 1960-82 PaU:n

puheenjohtaja.

50-luvulla maaotteluedustajaksi kohosi Heikki Silvennoinen 400 metrin aitajuoksussa. Hänestä tulikin seuramme ensimmäinen maailmanmestari, kun hän voitti Brysselissä sotilaiden 400 m aidat. Vuonna 1954 seuraluokitteluun oli lisätty valioluokka ja sen PaU saavutti helposti, joten voidaan jälleen sanoa, että säännölliset, tiiviit harjoitukset kantoivat hedelmää. Hyvän pohjan riveissämme loi myös Paavo Pystynen. Paavo kohosi myöhemmin Lappeenrannassa maaottelu- ja olympiaedustajaksi.

Paavo Pystynen ja Veikko Vesalaisen aloitteesta lähti vuonna 1961 liikkeelle jo perinteiseksi tullut Parikkalan Sanomain kymppi. Paavo lahjoitti siihen ensimmäisen arvokkaan kiertopalkinnon. Kymppi juostaan edelleen vuosittain ja oheiskisana vuodesta 2001 lähtien on ollut alle 15-vuotiaiden tonni.

Vuonna 1964 Hannu Siitonen heitti alle 17- vuotisten sarjassa Suomen mestaruuteen tuloksella 68,40 ja samalla epäviralliseen maailmanennätykseen.

Myöhemmin Hannusta tuli moninkertainen Suomen mestari ja Olympiakisojen hopeamitalin ja neljännen sijan saavuttaja sekä Euroopan mestari. Hannu omisti myös Suomen ennätyksen tuloksella 93.90. Nämä Hannun saavutukset ovat kaikkien aikojen parhaat seuramme jäseneltä.

60-luvun loppupuoli oli seuran kannalta piirin tasolla loistavinta aikaa. Seuran jäsenet saavuttivat yhtenä vuotena tasan sata eriväristä piirin mitalia ja LUM:n kanssa kilvoittelimme kovasti piirin parhaan seuran tittelistä. Myös naisten ja tyttöjen osuus 1950-60-luvuilla oli ihailtavan voimakasta.

1970-80 luvuilla meillä oli jatkuvasti Suomen huippuja.

Melkein jokaisena vuotena tuli Suomen mestaruuksia tai mitaleita sekä aikuisten että ikäkausisarjoissa. Hannun lisäksi Suomen mestaruuksia saavuttivat Jouni Laukkanen, Vesa Poutanen, Reijo Loikkanen, Markku Turpeinen ja Martti Jantunen. Reijo Siitonen sai nimiinsä myös pohjoismaisen A-poikien seiväsennätyksen 505 tuloksellaan. Teuvo Huotilainen sai Euroopan mestaruuden nelikymppisten keihäänheitossa. Maininnan ansaitsee myös Airi Poutanen, sillä hän oli hopeamitalisti 1500 m ja 3000 m veteraanikisoissa.

Koko 1990-luvun ajan vuodet olivat sekä toiminnallisesti että saavutuksellisesti erittäin merkittäviä. Kilpailupuolella päästiin edelleen saavutuksiin, joihin ei vuosikausiin ollut pystytty.

Vuonna 1994 veljekset Kari ja Antti Hämäläinen nousivat mitalisteiksi SM-kisoissa kiekonheitossa. Antti voitti mestaruuden sekä sisähallissa että ulkokentällä. Vuosina 1995 ja -96 Suomen urheiluliitto luokitteli seuran 1. luokkaan. Urheilukoulut pyörivät innokkaiden vetäjien ja lasten ansiosta kiitettävästi ja lisäksi pidettiin säännöllisiä harjoituksia Harjulinna kentällä. Myös valmennusryhmä kokoontui ahkerasti.

Palkitut urheilijat saivat nauttia myös täytekkukahvit kirjastolla järjestetyssä tilaisuudessa.

2000-luku alkoi niin ikään aktiivisen toiminnan merkeissä, mistä tunnustuksena Etelä-Karjalan yleisurheilu nimesi PaU:n vuoden 2001 nuorisotoimintaseuraksi. Nuoret urheilijamme osallistuivat aktiivisesti piiri-, kyky- ja sisulisäleireihin. Kunniakierrostapahtumalla saavutettiin erittäin hyviä tuloksia ja mm. vuonna 2002 Piirin syysparlamentissa PaU palkittiin parhaana

kunniakierroskerääjänä. Mainittakoon,

että vuosien varrella tapahtumaa innostamassa ovat vierailleet mm. Jari Kurri, Hanno Möttölä, Toni Nieminen, Sari Essayah ja Lasse Viren.

Vuodesta 2005 lähtien seura on järjestänyt myös koulujenväliset yleisurheilukisat.

Kouluyhteistyön merkitys on suuri, sillä sitä kautta löydetään uusia urheilijoita ja myös uusia vanhempia mukaan seuratoimintaan. Vuonna 2010 saatiin Parikkalaan Itä-Suomen keihäscupin Parikkalan osakilpailu ja 2011 Vattenfall Seuracupin finaalipaikka Mega-sarjassa oli jo saavutus sinänsä.

Tällä hetkellä seuran kirkkain tähti on Panu Jantunen.

Jalkapallo

Jalkapalloharrastus alkoi seurassa vasta vuonna 1925. Seuraavien vuosien aikana jalkapalloa pelattiin keväisin ja syksyisin, mutta kun sitten moneen vuoteen ei ollut otteluita, niin innostus sammui ja harjoittelu loppui

vuoteen 1935 mennessä. 1970 -luvulla pallo jälleen otettiin esiin ja -80-luvulla harjoitukset tiivistyivät ja joukkue pelasi V-divisioonassa.

Myös jalkapallossa 1990-luku oli vilkasta junioritoiminnan aikaa. Jalkapallokoulua pidettiin kaksi kertaa viikossa eri-ikäisille pelaajille. Joukkueet osallistuivat lähialueen jalkapalloturnauksiin ja valmennus tuotti hyvää tulosta, koska seuran junioreita pelasi myös muissa seuroissa hyvällä menestyksellä. Vuodesta 1999 jalkapallojaosto yhdistettiin jääkiekkojaostoon. Vielä 2000-luvun alkupuolella Harjulinna kentällä pidettiin jalkapallokoulua ja siellä oli runsaasti innokkaita osallistujia ja suosio oli hyvä. Kuitenkaan vuoden 2004 jälkeen toimintakertomuksista ei löydy enää mainintoja jalkapallon pelaamisesta.

Pesäpallo

Pesäpallon peluuta opeteltiin paikkakunnalla 30-luvulla. Vuodesta 1937 se siirtyi suojeluskunnan alaisuudesta seuran hoitoon.

1945 alkoivat harjoitukset Taisto Heinosen johdolla ja parhaimmillaan joukkue nousi maakuntasarjaan, jossa se oli viimeisen kerran vuonna 1977. Seuraavana vuonna Parikkalan parhaat pelaajat siirtyivät Saaren joukkueeseen.

80-luvulla pesäpallon peluuta jälleen heräteltiin henkiin. Miesten joukkue pelasi vaihtelevalla menestyksellä piirin ja maakuntasarjoissa. Vuosittain kylläkin puulaakijoukkueet iskivät

kiivaasti yhteen kunnan mestaruudesta oteltaessa. Pesäpalloilija-ainesta Parikkalasta kyllä löytyy, sen on osoittanut Jouni Mutikainen. Hän on saanut kaksi kertaa Suomen mestaruuden Jyväskylän Kirin joukkueessa.

Naisten menestys pesäpallossa on ollut miesten menestystä parempi ja 50-luvulla naiset saavuttivatkin useita piirin mestaruuksia.

90-luvulla junioritoiminnassa oli innostusta ja pesiskoulun vetäjiä ja pesäpallotuomareita koulutettiin. Aktiivinen nuorisotyö toikin lisää harrastajia ja näytti jo siltä, että menestystä on odotettavissa tulevina vuosina, mutta valitettavasti vuosikymmenen loppupuolella pesäpallotoiminta seuran puitteissa päättyi.

Jääkiekko

Jääkiekkoharrastus alkoi viritä paikkakunnalla 1960-luvulla Aluksi ei tietenkään tullut menestystä, mutta kokemusta tuli. 70-luvulla paras saavutus oli Savo-Karjalan sarjan voitto. Samoin poikien joukkueet olivat niskan päällä naapurikuntiin verrattuna. 1980-luvulla pelattiin Kymi-Saimaan aluetoimikunnan järjestämässä IV-divisioonassa ja harjoitusrenkaassa pyöri parisenkymmentä poikaa. Vuonna 1987 joukkue voitti oman lohkonsa ja selviytyi lohkovoittajien karsintasarjaan kolmosdivisioonan noususta. Karsintapaikka jäi kuitenkin yhden pisteen päähän.

90-luku oli Parikkalan nuorten jääkiekkoilijoiden uuden nousun aikaa. Jäiden aikaan harjoituksia oli 3-4 kertaa viikossa ja nuoret pelaajat osallistuivat Kymi-Saimaan aluesarjaan hyvällä menestyksellä. Pelikaudella 1996-97 C-juniorit voittivat aluemestaruuden. Kiekko- ja luistelukoulua pidettiin alle 12-vuotiaille koko 90-luvun ajan. Tämä ajanjakso oli myös vahvaa yhteistoiminta-aikaa Simpeleen Urheilijoiden kanssa. Parikkalan poikia pelasi Simpeleen nimissä ja vastaavasti Simpeleen poikia meidän väreissämme. Hyvä valmennus tuotti tulosta ja se näkyi mm. siinä, että PaU:n nuoria pelaajia nousi Imatran Ketterässä SM-tasolle ja I-divisioonaan asti ja heitä pelasi siellä yhtä aikaa monella eri tasolla.

1999 ei saatu enää joukkuetta Kymi-Saimaan aluesarjaan yrityksistä huolimatta ja toiminta oli pääasiassa luistelu- ja kiekkokäsittelyharjoituksia.

2000-luvun alkupuolella yhteistoiminta Simpeleen kanssa jatkui ja käytiin vuosittain Tanhuvaarassa harjoittelemassa. Nuorten kehitys oli huimaa ja valmennus innostavaa ja pätevää. Vuoden 2006 toimintakertomuksesta voidaan kuitenkin lukea, että karu totuus paljastui. Emme saaneet joukkuetta kasaan, koska ei ollut tarpeeksi pelaajia. Toiminta oli luistelukoulun varassa.

Tällä hetkellä voimme iloita siitä, että Parikkalan junioreita pelaa muiden paikkakuntien joukkueissa.

Lentopallo

Lentopallon pelaaminen aloitettiin 60-luvun puolivälissä, kohta Kirjolan koulun valmistuttua. Vähitellen taidot kehittyivät. Ensin päästiin nelossarjaan ja vuonna 1971 joukkue nousi kolmoseen. Vuonna -75 nuorten joukkue sijoittui Suurkisoissa yllättäen toiseksi.

Tämä antoi uutta peli-intoa Parikkalaan ja jo -76 saatiin A-sarjan piirin mestaruus, kaksi vuotta siitä nousu kakkossarjaan ja edelleen vuonna 1979 ykkössarjaan. Tässä sarjassa pelaaminen oli hankalaa, sillä lentopalloliitto ei antanut pelata kotiotteluja omassa Kirjolan koulun salissa sen mataluuden takia. Piti pelata Punkasalmella ja vierasottelutkin ulottuivat aina

Rovaniemelle saakka. Tätä kesti vain kaksi vuotta ja vuonna 1981 pudottiin takaisin II-sarjaan. Samaan aikaan PaU:n kakkosjoukkue nousi kolmossarjaan.

Sarjakaudella 1985-86 PaU:n lentopalloilijat menestyivät erinomaisesti, ykkösjoukkue raivasi tiensä ykkössarjaan ja kolmossarjassa pelannut kakkosjoukkue kakkossarjaan.

Mutta joukkueet luopuivat sarjapaikoistaan salivaikeuksien takia.

Pitkäaikaisen menestyksen takana on ollut valmentaja Juhani Jääskeläinen, joka itse nousi aina nuorten maajoukkueetasolle asti. Pelaajista Jouni Mutikainen voitti nuorten maajoukkueessa mm. Pohjoismaiden mestaruuden.

Myöskin naiset pelasivat menestyksellisesti vuonna 1979 ja nousivat kakkossarjaan. Mainittakoon, että vuonna 1987 seuran joukkue voitti pihakisan Suomen mestaruuden. Samoihin aikoihin ykkösjoukkue joutui pelaajavaikeuksien takia luopumaan sarjasta ja aloittamaan uuden nousun III-sarjasta. Ja vuonna 1992 oltiin taas takaisin II-sarjassa.

90-luvulla syttyi myös junioritoiminnassa innostusta. Aktiivinen nuorisotyö toi lisää harrastajia ja ruvettiin myös odottamaan menestystä. Myös Beachvolley-toiminta käynnistyi.

2000-luvulla palloilujaoston toiminta vakiintui lentopallopainotteiseksi ja erityisesti tytöt osallistuivat kiitettävästi, pelasivat aktiivisesti liiton sarjoissa ja osallistuivat Power cupiin. 2004 myös miehet uutuutena lähtivät SM-sarjoihin, joista M-50 selvisi vuonna 2005 SM - lopputurnaukseenkin. Samoihin aikoihin tyttöjen toiminta hiipui,

miehet pelasivat sarjoissa vaihtelevalla menestyksellä, mutta 2008 miehet nousivat jälleen kakkossarjaan ja ottelut pelattiin taas Punkaharjulla.

Pitkään ja hartaasti odotetun uuden liikuntahallin valmistuminen vuonna 2009 toi tervetulleeseen piristysruiskeen lentopallotoimintaan. Hiipunut junioritoiminta pyörähti vilkkaasti käyntiin, satsattiin valmentajien koulutukseen ja uusi hulppea halli mahdollisti harjoitusten lisäksi miesten kakkossarjan pelit ja nuorten lentopalloturnausten järjestämisen omalla paikkakunnalla.

Uutena lajina alkoi nousta miesten salibandy.

Painonnosto

Veikko Paloriutta aloitti seiväshyppääjänä ja kiekonheittäjänä. Veri veti kuitenkin

painonnoston puolelle. Toistakymmentä vuotta hän oli menestyksellinen nostaja ja saavutti useita piirin mestaruuksia ja huippuna SM-kisojen hopeamitali.

Vuodesta 2013 alkaen PaU:n jaostojen joukkoon lisättiin voimailujaosto ja uuden jaoston työ alkaa jo nyt tuottaa tulosta. Seuran painonnostajat tekivät onnistuneen kisamatkan PM-kisoihin Kuusankoskelle. Neljän nostajan tuomisina oli kolme mestaruutta ja yksi pronssi. Myös Master-SM kisoista tuli kaksi pronssimitalia.

Naisjaosto

Omana jaostona seuran jaostojen joukossa toimi myös naisjaosto tavallaan uudelleen herätettynä

vuodet 1974-95. Naisilla oli vuosien varrella todella paljon aktiviteetteja. Toimintaan kuului olennaisesti maanantaijumppa, joka jatkui vielä siihen asti, kun Kangaskylän koululle pääsi.

Jaoston jäsenet olivat suurena apuna eri urheilumuotojen tukijoina ja kilpailuissa toimitsija- ym tehtävissä. Naisjaosto oli myös aktiivinen rahasampo, joka järjesti muotinäytöksiä, arpajaisia, liikunta-, ravintola- yms ohjelmallisia tapahtumia. Jaosto lakkautettiin naisten omasta pyynnöstä, mutta aktiiviset naiset toimivat toki muissa jaostoissa sen jälkeenkin.

Tennis

Tennisharrastus virisi voimakkaasti 1980-luvulla, kun paikkakunnalle saatiin useita kenttiä eri puolille kuntaa. Seuran puitteissa järjestettiin turnauksia ja pelaajia oli useita kymmeniä. Otteluita pelattiin naapurikuntien seuroja vastaan. Huippuja ei vielä ole tullut, mutta kuntoilumuotona tennis on mainio laji.

Kisapirtti

Kisapirtin tanssilava oli huomattava rahasampo seuralle 40-luvulta alkaen aina 70-luvun loppupuolelle asti. Lavan kunnossapidosta ja hyvästä hoidosta vastasi Särkisalmen Kisa-osasto. Ilman heidän vapaaehtoista talkootyötään ei lavalla olisi ollut kävijöitä. Vanhempi polvi muistaa myös ikimuistoiset Haljakan juhannusjuhlat, jotka keräsivät tuhansia osanottajia, ja juhlat jatkuivat aina Kisapirtin lavalla. 80-luvulla alkoi nuorten maku kuitenkin muuttua. Monta vuotta kannattamattomaksi mennyt lava myytiin Särkisalmen nuorisoseuralle 1990.

Kioski

1970 Parikkalan
Maamiesseura lahjoitti
PaU:lle kioskin Harjulinan
läheisyydestä.

Kioski siirrettiin heti kylän keskusta ja talkoovoimin sitä laajennettiin alaltaan kaksinkertaiseksi. Kioskin yhteyteen rakennettiin myös pienoiskolfrata. Kioski olikin hyvänä taloudellisena tukena oman aikansa. Se purettiin vuonna 1998.

Parikkalan Urheilijoiden pitkäaikaisin puheenjohtaja on ollut Jorma Valtonen, 23 vuotta, pitkäaikaisin sihteeri Inkeri Ahoranta, 20 vuotta ja pisimpään johtokunnassa on ollut Pentti Ritola, vuosina 1951-82.

Seuran kunniajäseniä tällä hetkellä ovat Inkeri Ahoranta, Pentti Ritola, Jaakko Venhovaara, Airi Mutikainen ja Aulis Mutikainen.

Hyvät juhlavieraat

Parikkalan Urheilijat ei juhli tänään pelkästään sitä, että se on 100 vuotta vanha urheiluseura, vaan myöskin sitä, että sen jokaisena toimintavuotena yksittäiset henkilöt ovat työskennelleet toisten ihmisten hyvinvoinnin edistäjinä jo 100 vuotta ja toiminta jatkuu vireänä edelleen.

Taaksepäin katsellessa täytyy todeta, että näin pienen kunnan urheiluseuran tähänastiset saavutukset ovat olleet erittäin hyvät. Lainaan yleisurheilujaoston vuoden

2002 toimintakertomuksesta seuraavaa (suora lainaus): ”Pienen seuran menestymisen salaisuus on vapaaehtoistyö, talkootyö. Ihmiset tuntevat toisensa ja kanssaihmissä on helppo lähestyä. Paikkakunnalla hyvät sidosryhmät, yhteistyö vanhempien, kunnan, paikallisten yrittäjien, yhteisöjen ja tiedotusvälineiden kanssa on joustavaa ja mutkatonta. Kunnan ja päättäjien myönteinen suhtautuminen liikuntaan ja urheiluun aktivoi myös talkootyötä, sillä kuntalaisten hyvinvointi on yhteinen asia”.(lainaus päättyy)

Hienoa, että näin on. Ihailen katselin leikekirjoja vuosien varrelta. Sataan vuoteen mahtuu uskomaton määrä toimintaa ja lähtöjä; harjoituksiin, kilpailuihin, peleihin, otteluihin, valmennukseen, kokouksiin, varojenkeräystalkoisiin jne, jne.

Maaseutuseura joutuu pakostakin kasvattajaseuran rooliin, kun nuoret lähtevät koulun jälkeen opiskelemaan isommille paikkakunnille. Oma seura pystyy kuitenkin vastaamaan nuoruusiän tarpeisiin ja seuran varttuneemmat nuoret toimivat esikuvina pienemmille.

On ollut onnellista, että koko 100 vuoden ajan on löytynyt innokkaita ja taitavia vetäjiä ja talkoolaisia, jotka ovat omalla aktiivisuudellaan innostaneet liikunnan pariin eri-ikäisiä parikkalalaisia. Toiminta on ollut tuloksellista, välillä toki myös vaikeaa, mutta aina erittäin tärkeää. Koko sadan vuoden ajan tärkeintä on ollut sydäimestä lähtevä innostus liikuntaan ja liikunnan edistämiseen.

Parikkalan Urheilijat

Seuran puheenjohtajat

1914-1915	Pekka Kopra
1915-1917	Juho Saukkonen
1917-1918	Aarne Rossander
1925-1927	Herman Bogdanoff (Kare)
1927-1935	Emil Auvinen
1935-1937	Pekka Sonne
1937-1939	Reino Penttinen
1945-1947	Mikko Soikkeli
1947-1950	Unto Sikiö
1950-1951	Paul Sarpakunnas
1951-1959	Eino Matikainen
1960-1982	Jorma Valtonen
1983-1987	Ilmari Siitonen
1988-1990	Seppo Mansikkamäki
1991-1995	Matti Tarvainen
1996-1997	Kari Tervonen
1998-2001	Keijo Kosonen
2002-2012	Pekka Anttonen
2013-	Jussi Tuunanen

Seuran sihteerit

1914-17	Ilmari Lindberg
1917-18	Akseli Salmela
1925-26	Ale Roiha
1926-28	Paavo Heinonen
1928-29	Arvo Piiparinen ja Olavi Innanen
1929-30	Pekka Riikonen
1930-31	Hemmo Holopainen
1931-33	Eva Siitonen
1933-34	Taisto Heinonen
1934-36	Paul Silberberg (Sarpakunnas)
1936-37	Eino Keronen
1937-39	Eino Kosonen
1945-46	Toimi Sinkkonen
1946-50	Paul Sarpakunnas
1950-54	Matti Saukkonen
1954-55	Yrjö Kainulainen ja Pentti Rätty
1955-56	Pentti Rätty
1956-57	Lauri Hakkarainen
1957-58	Veikko Kurri
1958-59	Matti Tiainen
1960-64	Veikko Vesalainen
1964-66	Pertti Jantunen ja Matti Tiainen
1967	Hannu Heinonen
1968-69	Taisto Saukkonen
1970-89	Inkeri Ahoranta
1990-91	Sirpa Tiainen
1992-1994	Pirkko Rautiainen
1995- 2012	Johtokunnan jäsenet vuorollaan
2013-	Mervi Tuomisto